

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3511/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.088/2020/31. számú ítélete és a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény 1. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 73/A. § (1) bekezdés a) pontja és 271. § (3) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozók mint az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárás I., II., IX., X., III., IV., XI., XIII., VII. és VIII. rendű alperesei alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján. Az indítványozók Abtv. 27. §-a szerinti panaszukban a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.088/2020/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték a Budaörsi Járásbíróság 12.P.20.370/2017/42. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal, míg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszukban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) panaszbeli megjelölése szerint 73. §, helyesen 73/A. § (1) bekezdés a) pontja és 271. § (3) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 1. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Abtv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően azt is kérték, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntés, valamint két további, az alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárástól független bírói döntés végrehajtását is függesse fel.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint 2016. február 15. napján az egyik magyarországi pénzintézet (az alapügy felperese) fiókjában a „Nem adom a házamat” mozgalom egységesen sárga pólót viselő tizenhárom tagja (közülük tízen egyben jelen alkotmányjogi panasz indítványozói is) véleménynyilvánítás céljából megjelent és a felperes engedélye nélkül demonstrációt tartott. A demonstráció keretében az indítványozók át kívánták adni az általuk készített „házirendet” a bankfiók vezetőjének. A fiókvezető a „házirend” átvételét megtagadta, és felszólította a demonstrálókat a bankfiók területének elhagyására. Az egyik indítványozó ezt követően felolvasta a „házirendet” a bankfiókban, a többi indítványozó bankellenes feliratokat tartalmazó papírlapokat tartott maga elé, illetőleg ilyen feliratokat az indítványozók a bankfiók területén is elhelyeztek, a fiókvezető pedig értesítette a rendőrséget. A demonstráció egyik résztvevője a bankfiók területén engedély nélkül fényképfelvételeket is készített. A „házirend” felolvasását követően a demonstrálók a bankfiókból távoztak, őket a helyszínre érkező rendőrök a bankfiók előtt igazoltatták.
- [3] 1.2. A felperes pénzintézet keresetében a birtokháborítás tényének megállapítását, valamint azt kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alapügy alpereseit a további birtokháborító magatartástól. A Budaörsi Járásbíróság 12.P.20.370/2017/42. számú ítéletével megállapította, hogy az indítványozók, valamint további három alperes egyes, az ítéletben részletezett cselekményeikkel megsértették a felperesnek a bankfiók zavartalan birtoklásához való jogát, így a felperes pénzintézetet a birtoklásban jogalap nélkül háborították, egyben az alpereseket eltiltotta a jövőbeni birtokháborító magatartásoktól. A Budaörsi Járásbíróság ítéletében ugyan rögzítette, hogy az a fajta véleménynyilvánítás, amit az alperesek tanúsítottak, a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Gytv.) rendelkezései alapján bírálható el, azonban arra a következtetésre jutott, hogy az alapjogok konkurálásának vizsgálata nem képezi az eljárás tárgyát, és kizárólag a polgári jog birtokjogi rendelkezéseinek alapulvételével bírálta el a keresetet.

- [4] 1.3. Az ítélettel szemben valamennyi alperes fellebbezett. A fellebbezés alapján másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.088/2020/31. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta. Az ítélet szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási anyag okszerű mérlegelésével lényegében helyesen állapította meg a tényállást, és érdemben nagyrészt helyes következtetésre jutott, azonban a Budapest Környéki Törvényszék szükségesnek tartotta az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásának pontosítását. A másodfokú ítélet szerint megállapítható, hogy a felperes pénzügyi intézetet mint tulajdonost védte az Alaptörvény XIII. cikke, mellyel szemben az alperesek az Alaptörvény VIII. és IX. cikkében biztosított gyülekezési és véleménynyilvánítási jogukat hívták fel, az alapjogok ütközését pedig a töretlen alkotmánybírói gyakorlat alapján úgy kell feloldani, hogy egyrészt egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt meg kell tartani az arányosság elvét is. A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének meghozatala során figyelembe vette az Alkotmánybíróság 3057/2019. (III. 25.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglalt megállapításokat is, annak hangsúlyozásával, hogy az Alkotmánybíróság a megállapításait a Gytv. 1. § (2) bekezdésével összefüggésben tette meg. A jogerős ítélet szerint a felperes pénzügyi intézet egyértelműen célhoz kötötten nyitotta meg a közforgalom részére a bankfiókot, mely ezzel nem nyert a közterülethez hasonló funkciót, nem az emberek egymással való találkozásának színteréül szolgált. A felperes pénzügyi intézet az alperesek véleménynyilvánítási szabadságát és gyülekezését csupán ezen a területen (a bankfiókban) korlátozta, de sem attól nem zárta el, hogy más területen (akár közterületen, akár más tulajdonában álló magánterületen) éljenek alapjogaikkal, sem pedig a véleménynyilvánítás egyéb formáit (internet, újság, televízió, egyéb médiumok) nem korlátozta. Mindezen szempontokra figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a felperes pénzügyi intézet általi korlátozás nem tekinthető aránytalannak, már csak azért sem, mert a pénzügyi intézet házirendje mindenki számára nyilvánosan hozzáférhető, továbbá a fiókvezető egyértelműen tájékoztatta az alpereseket és felhívta őket az ingatlan elhagyására.
- [5] 2. Az indítványozók ezt követően terjesztették elő az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszukat, melyben az Abtv. 27. §-a alapján a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.088/2020/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték a Budaörsi Járásbíróság 12.P.20.370/2017/42. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal, míg az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a régi Pp. (helyesen) 73/A. § (1) bekezdés a) pontja és 271. § (3) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint a Gytv. 1. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Abtv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően azt is kérték, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntés, valamint két további, az alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárástól független bírói döntés végrehajtását függeszse fel.
- [6] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állítják, az alábbiak szerint.
- [7] Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntés, valamint a Gytv. 1. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenessége részben a VIII. cikk (1) bekezdése, részben a IX. cikk (1) bekezdése sérelme miatt állapítható meg. Az indítványozók megítélése szerint az Abh. a Gytv. 1. § (2) bekezdésével összefüggésben téves, ezért szükséges annak felülvizsgálata a magánterületen megvalósított véleménynyilvánításokkal összefüggésben. Álláspontjuk szerint a magántulajdonos soha nem ad hozzájárulást a tevékenységének bírálatát tartalmazó tüntetéshez, ekként a Gytv. 1. § (2) bekezdése a gyülekezési jogot aránytalanul korlátozza. Az indítványozók a támadott bírói döntéssel összefüggésben részben azt kifogásolják, hogy bár számos hasonló ügyük volt folyamatban az indítványozók véleménynyilvánításával, illetőleg birtokvédelmi kérdésekkel összefüggésben, azokban az eljáró bíróságok sok esetben egymásnak is ellentmondó döntéseket hoztak. A támadott bírói döntések alaptörvény-ellenessége a panasz szerint azért is megállapítható, mert a bíróságok csak látszólag mérték össze a felperes pénzügyi intézet tulajdonhoz való jogát az alperesek véleménynyilvánításhoz, illetőleg gyülekezéshez való jogával, valójában azonban teljes mértékben a tulajdonhoz való jog érvényesülését segítették elő, jöllehet az indítványozók megítélése szerint a tevékenységük a felperes pénzügyi intézet működését nem veszélyeztette. E körben az alkotmányjogi panasz külön is kiemeli, hogy a felperes pénzügyi intézet házirendje nem jogszabály, azt az ügy eldöntése során figyelmen kívül kellett volna hagyniuk a bíróságoknak, ráadásul a demonstráció időpontjában még hatályban sem volt a Gytv., ekként annak rendelkezéseit a bíróságok egyáltalán nem vehették volna figyelembe.
- [8] Az alkotmányjogi panasz szerint a régi Pp. (helyesen) 73/A. § (1) bekezdés a) pontja és 271. § (3) bekezdés a) pontja azért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, mert a támadott rendelkezések

egyrészt kötelezővé teszik a jogi képviselőt a felülvizsgálati eljárásban, másrészt egyébként is lehetetlenné tették az indítványozók ügyében a felülvizsgálati kérelem benyújtását azáltal, hogy a másodfokú ítélet helyben hagyta az elsőfokú bíróság döntését. Tekintettel arra, hogy az indítványozók szerint alapvető jelentőséggel bír, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a tulajdonhoz való jog ütközése kérdésében a lehető legmagasabb bírói fórum döntsön, ezért a társadalom érdekeivel is ellentétes a felülvizsgálat lehetőségének jogszabályi korlátozása. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére vonatkozóan önálló indokolást nem tartalmaz.

- [9] 3. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban tévesen jelölték meg a régi Pp. 73. § (1) bekezdés a) pontját, a régi Pp. 73. § (1) bekezdése ugyanis az általános meghatalmazás lehetőségét rögzítette, mely rendelkezésnek egyáltalán nem volt a) pontja. Figyelemmel azonban arra, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró indítványozók alkotmányjogi panaszukban egyértelműen megjelölték, hogy a régi Pp. azon rendelkezését tartják alaptörvényellenesnek, mely szerint „ügyvéd részvétele kötelező a felülvizsgálati eljárásban”, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz ezen elemét tartalma szerint, a régi Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja elleni alkotmányjogi panaszként bírálta el.
- [10] 4. Az igazságügyi miniszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján az ügyben kifejtette a Gytv. és a régi Pp. támadott rendelkezéseivel kapcsolatos álláspontját.
- [11] 5. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [12] 5.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetőleg 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt „az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet” terjeszthet elő. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt, akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók jogosultnak és érintettnek tekinthetők, mert saját egyedi ügyükkel összefüggésben terjesztették elő az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetőleg 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszukat.
- [13] 5.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetőleg 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozók a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét 2020. december 14., december 15., december 17., december 18. és december 30. napján vették át, tartalmilag azonos, ám külön előterjesztett alkotmányjogi panaszukat pedig 2021. február 9., február 10., február 11., illetőleg február 16. napján nyújtották be. Az alkotmányjogi panasz valamennyi indítványozó esetében határidőben került benyújtásra. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, így az indítványok e tekintetben is megfelelnek a törvényi feltételeknek. Az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése egyaránt Alaptörvényben biztosított jogokat tartalmaznak.
- [14] 5.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz keretében csak olyan jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességére lehet hivatkozni, mely az ügyben folytatott bírósági eljárásban alkalmazásra került.
- [15] Tekintettel arra, hogy a régi Pp. indítványozók által támadott 271. § (3) bekezdés a) pontja értelmében nem volt helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helyben hagyta a szomszédjogok megsértéséből eredő, valamint a birtokvédelmi, továbbá a közös tulajdonban álló dolog birtoklásával és használatával kapcsolatos perekben, így az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárásban sem, ennek megfelelően az ügyben jogszabály alapján kizárt felülvizsgálati eljárásra vonatkozóan a kötelező jogi képviselőt előíró régi Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja nem tekinthető az ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek, ekként annak alkotmányossági vizsgálata jelen alkotmányjogi panasz eljárás keretében az Abtv. 26. § (1) bekezdéséből következően nem lehetséges.
- [16] Az alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárásra az indítványozók által a felperes bankfiókjában 2016. február 15. napján tartott demonstráció adott okot. Az indítványozók által az alkotmányjogi panaszban támadott Gytv. annak 22. § (1) bekezdése szerint azonban csak 2018. október 1. napján lépett hatályba, azt a 2016.

február 15. napján tartott demonstrációval összefüggő birtokháborítás ügyében az eljáró bíróságok (nem lévén hatályos jogszabályi rendelkezés) nem alkalmazták, az indítványozók demonstrációjával kapcsolatos egyes jogi kérdések megítélésére még az indítványozók által jelen alkotmányjogi panasz keretében nem támadott régi Gytv. rendelkezései voltak az irányadóak. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapítja, hogy a Gytv. 1. § (2) bekezdése ugyancsak nem tekinthető az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek, melyen az a tény sem változtat, hogy a Gytv. 1. § (2) bekezdése alkotmányosságát vizsgáló Abh. megállapításaira (azaz még csak nem is a Gytv. rendelkezéseire) a Budapest Környéki Törvényszék ítélete utal. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is megjegyzi, hogy az Alkotmánybíróság az Abh.-ban már egyébként is vizsgálta a Gytv. 1. § (2) bekezdése alkotmányosságát az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésére és XIII. cikk (1) bekezdésére figyelemmel, az Abtv. 31. § (1) bekezdése értelmében pedig ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással – ha a körülmények alapvetően nem változtak meg – egyébként sincs helye az alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panasznak.

- [17] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából a régi Pp. 271. § (3) bekezdés a) pontja az ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek tekinthető, figyelemmel arra, hogy az indítványozók ügyében a felülvizsgálat lehetőségét kifejezetten ez a jogszabályi rendelkezés zárta ki.
- [18] 5.4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte esetén – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, illetőleg bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz indokolást, ekként az alkotmányjogi panasz a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja szerinti követelményét.
- [19] 6. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vaglyagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [20] 6.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. Az alkotmányjogi panasz a gyülekezési jog, illetőleg a véleménynyilvánítás szabadsága és a tulajdonhoz való jog egymáshoz való viszonya tekintetében (figyelemmel az Abh. megállapításaira is) alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [21] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkének első mondata a bíróságok kötelezettségévé teszi, hogy az alapjogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassák, alkotmányjogilag kötötté téve a bíróságok ítélezési tevékenységét [lásd például: 3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [66]]. Az Alaptörvény azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy az elbírálendő ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azaz azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenessé válik [lásd például: 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]]. Nem tartozik azonban az Alkotmánybíróság hatáskörébe annak megítélése, hogy a bíróság döntése az ügyben meghozható egyedüli helytálló döntés-e, vagy hogy a bírói törvényértelmezés, a bizonyítékok mérlegelése, valamint az azokból levont következtetések helyesek-e. A bírói mérlegelés körében hozott ítéletek felülvizsgálata az Alkotmánybíróság Alaptörvényben biztosított alkotmányossági szempontú vizsgálati jogkörén kívül esik [lásd például: 3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [85]].
- [22] Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék felismerte, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben az Alaptörvény VIII., IX. és XIII. cikkében biztosított alapjogok

ütközése állapítható meg, melyet „úgy kell feloldani, hogy egyrészt egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt meg kell tartani az arányosság elvét is” (lásd az ítélet 13. oldalát), a Budapest Környéki Törvényszék pedig ítéletét ezen vizsgálati szempontnak megfelelően hozta meg, és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes pénzügyi intézet ugyan valóban korlátozta az indítványozók Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése és IX. cikk (1) bekezdése szerinti jogait, ám ez a korlátozás összességében nem minősült aránytalannak (lásd az ítélet 14–15. oldalait).

- [23] Az Alkotmánybíróság feladata az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit vizsgálja felül (ebben az esetben ugyanis az Alkotmánybíróság valójában burkoltan negyedfokú bírósággá válna, melyre sem az Alaptörvény, sem az Abtv. nem biztosít az Alkotmánybíróság számára hatáskört), hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számonkérje a bíróságoktól, a per alapjául szolgáló adatok, információk helyességének vagy helytelenségének értékelése pedig nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Jelen esetben a fentiek szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék felismerte az ügy alapjogi összefüggéseit, helyesen azonosította az Alaptörvény alkalmazandó rendelkezéseit, és megfelelően tekintetbe vette az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatát is a jogvita eldöntése során, melynek keretében az Alaptörvény szerint a bíróságot megillető értelmezési tartomány alkotmányos kereteit sem lépte át.
- [24] Az Alkotmánybíróság azt is megjegyzi, hogy az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése értelmében kifejezetten a Kúria – és nem pedig az Alkotmánybíróság – feladata, hogy biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét. Ennek megfelelően önmagában az nem alkotmányossági kérdés, hogy valamely kérdésben mennyire tekinthető egységesnek az eljáró bíróságok gyakorlata. A jogegység biztosítása ugyanis – ha annak szükségessége felmerül – a bíróságokra kötelező jogértelmezés keretében a Kúria feladata {lásd például: 3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [25] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem vetette fel, ekként az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [26] 6.2. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz keretében azt vizsgálta meg, hogy az ügyben alkalmazandó jogszabályi rendelkezésnek tekinthető régi Pp. 271. § (3) bekezdés a) pontja esetében teljesülnek-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának Abtv. 29. §-a szerinti feltételei.
- [27] Az indítványozók szerint a régi Pp. 271. § (3) bekezdés a) pontja azáltal, hogy kizárja a birtokvédelmi perekben a felülvizsgálat lehetőségét, nem teszi lehetővé, hogy a társadalom széles körét érintő ügyekben a legmagasabb bírói fórum járhasson el, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot.
- [28] Az Alkotmánybíróság a 3019/2014. (II. 11.) AB végzésében megerősítette azon korábbi, az Alaptörvény hatálybalépése előtti gyakorlatát, „miszerint a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat szabályozása során a törvényhozás meghatározhatja a felülvizsgálat alá eső jogerős döntések körét. Az a körülmény pedig, hogy nem minden végzés ellen van helye felülvizsgálatnak, összhangban van a jogintézmény rendkívüli jogorvoslati jellegével.” (Indokolás [27]) Az Alkotmánybíróság ezen túlmenően azt is kiemeli, hogy következetes gyakorlatának megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, ebből következően nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra {legutóbb például: 3064/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog annak biztosítását követeli meg, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosításra kerüljön a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége, oly módon, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen képes legyen a jogsérelem orvoslására {lásd például: 3208/2021. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [17]}, mely követelmények jelen esetben a régi Pp. szabályainak megfelelően a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság eljárásával szemben maradéktalanul érvényesültek. Mindezen szempontokra figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg, azaz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem.

- [29] 7. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.
- [30] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, az alkotmányjogi panaszban kifogásolt döntések végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelemről.

Budapest, 2021. november 15.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/412/2021.

